

PAYER IMRE

Körben kezdeni

Szétromló falakon a jel. De mi?
Napnak, holdnak fénye, árnyékbeszéd.
Emlékezzél meg elfelejteni.

Hogy visszatérve körben kezdeni
– járásod erre-arra szertesét.
Szétromló falakon a jel. De mi?

Gyarapítva foszt, ajzva félteni.
Meg-meglapulva rejtett létletét.
Emlékezzél meg elfelejteni.

Dólt labirintus, hajdan-édeni.
Az emlékpardon hallod hűlt nesztét.
Szétromló falakon a jel. De mi?

Égi sirályok röpülései.
Visszalebegnek, ívük törve szét.
Emlékezzél meg elfelejteni.

Ki voltam, leszek, az énekbeni.
Szólna madártól – énfelém, feléd:
Szétromló falakon a jel. De mi?
Emlékezzél meg elfelejteni.

Morvás

A kőbe vésett kacifánt
fölött a lándzsa torony
beszúr a nyurga morva égbe.
Hideg derű. Kecses kőszentek
oldalra hajtott fejjel
magyarázzák kezükben tartva
a hullámos lapu kőtáblát.
Előkelő lebernyeg.
Fatörzsnyi léptek.
Páncélos lovag dárdával
robosztus vashátasán
sisakrostélyát leeresztve vigyáz
egy hajladozó technobióra.
Szabályozott a napfény,
ésszerű a delirium.
Egy császár emléke hatja át.
Sörfesztivál özönöl,
a tisztviselő utcán a színeket
tejeskávéba mártják.

PAYER IMRE (1961) Budapest